

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Buga Sergiu xxxxx**, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, locuitor al xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 08.10.2015 – 17.04.2018;

2. Instanța de apel: 16.05.2018 – 03.10.2018;
25.03.2019-18.04.2019;

3. Instanța de recurs: 10.01.2019 – 19.02.2019;
03.06.2019-12.11.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 17 aprilie 2018, Buga Sergiu a fost achitat de sub învinuirea în comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

1.2 Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Buga Sergiu, se învinuiește pentru faptul că, la 31 decembrie 2014, aproximativ ora 20.30, conducând automobilul „BMW 318”, n/î xxxxx, deplasându-se pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău din direcția str. Haltei spre str. Tăbăcăria Veche și ajungând la intersecția cu str. Tăbăcăria Veche, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 subpct.1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de

conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ignorând cerințele pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct. 10.1) lit. b) din același regulament conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, precum și prevederile art. 22 din Legea nr. 131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin. (4) lit. b) stipulează că „Participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Tcaciuc Semion, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport.

În rezultatul accidentului rutier, lui Tcaciuc Semion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2D/7 din 18.03.2015, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, excoriații, plăgi contuze pe cap și față, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene, hemoragii subarahnoidiene, intraventriculare; traumă vertebro-medulară, ruptura totală a capsulei, ligamentelor și discului intervertebral la nivelul C6 - C7 cu ruptura totală a măduvei spinării și hemoragii difuze roșii-închise epi-subdurale, subarahnoidiene și în țesuturile moi adiacente; traumă toraco-abdominală închisă, echimoză, excoriații pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu lezarea pleurei parietale, ruptura articulației acromioclaviculare pe dreapta, fractură cominutivă a scapulei drepte, contuzia pulmonilor, hemotorax pe dreapta (volum circa 300 ml), ruptură de ficat, urme de sânge în cavitatea abdominală; trauma membrilor superioare și inferioare, excoriații, echimoză, plăgi contuze pe membrul superior drept, echimoză, plagă contuză pe membrul inferior drept, plagă contuză pe membrul inferior stâng, fractură închisă, oblică a tibiei și fibulei drepte, fractura deschisă, cominutivă a tibiei și fibulei stângi cu revărsate sanguine difuze roșii - închise în țesuturile moi adiacente”, în urma căreia a survenit decesul victimei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul persoanei.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău, Lupașco Artur, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de

probațiune de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

2.1 În susținerea apelului declarat procurorul a invocat, că instanța a dat o apreciere juridică greșită atât circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, cât și probelor examinate în cadrul cercetării judiciare, care dovedesc vinovăția inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Buga Sergiu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, de la reținere.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Pruteanu Natalia, în care a solicitat casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de avocata Pruteanu Natalia, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în privința inculpatului Buga Sergiu Vasile și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău, Lupașco Artur și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău din 17 aprilie 2018, în privința lui Buga Sergiu.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 20 mai 2019, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

7.1 În motivarea recursului procurorul a indicat că, instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Buga Sergiu, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Astfel, în actul de învinuire este indicat din ce considerente partea acuzării consideră că inculpatul Buga Sergiu a încălcat prevederile din Regulamentul circulației rutiere și din Legea privind siguranța traficului rutier invocate, și anume din cauza că, șoferul Buga Sergiu nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului.

Faptul că șoferul Buga Sergiu nu a manifestat prudență sporită la trafic nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă și nu a ținut cont la determinarea vitezei, se confirmă prin probele cercetate în ședința de judecată.

Mai mult, indică acuzarea că, instanțele de judecată urmau să țină cont de prevederile art. 66 pct. 8) Cod de procedură penală, că inculpatului Buga Sergiu i-a fost explicat faptul că, are dreptul a refuza a face declarații, iar dacă va da declarații acestea pot fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa.

Reieșind din prevederile legii procesuale enunțate, declarațiile inculpatului Buga Sergiu făcute în calitate de bănuț, învinuit în cadrul urmăririi penale, nu au stat la baza învinuirii ci au fost folosite de către partea acuzării ca mijloc de probă.

Conform an. 24 alin. (2) Cod de procedură penală „Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.”

Contrar acestei legi, instanța de judecată pune la baza sentinței declarațiile martorului Lazări Vasile care nu a fost interogat în ședința de judecată și n-a fost inclus în lista probelor prezentate de partea acuzării.

În aceeași ordine de idei acuzarea atestă și eroarea admisă de către instanța de apel la administrarea probei cu martorul Lazări Vasile, prin ce a depășit prevederile art. 328 Cod de procedură penală, în baza căruia a și renunțat apărarea la martorul Lazăr Vasile

Relevă recurentul că, nu este clară poziția instanței de apel în baza căror prevederi legale a admis demersul apărării și a audiat martorul Lazari Vasile în situația în care partea apărării a renunțat la el, or norma procesuală expres prevede că renunțarea exprimată decadă partea din dreptul a invoca pe viitor aceeași probă și aceleași temeuri.

Mai mult decât atât, analizând declarațiile martorului Lazări Vasile, făcute în cadrul urmăririi penale, consideră greșit că acestea coroborează cu declarațiile inculpatului și cu celelalte probe materiale. Reieșind din declarațiile martorului Lazări Vasile și ale inculpatului Buga Sergiu din contra sunt vizibile contradicțiile.

Astfel, nu este clar cum instanțele de judecată coroborează declarațiile inculpatul Buga Sergiu care a declarat că pietonul traversa strada de la stânga spre dreapta, cu cele ale martorul Lazări Vasile care a declarat că aceeași persoană traversa din fugă carosabilul din partea dreaptă spre stânga.

Nu este clar ce a avut în vedere instanța de judecată invocând faptul că pietonul, la traversarea drumului, se afla în stare de ebrietate care în mod normal produce intoxicație alcoolică gravă, adică cui și pentru ce produce intoxicație alcoolică gravă, și care sunt consecințele.

De comun cu cele sus enunțate, acuzarea analizând schița accidentului rutier în prezenta cauză a constatat că:

- accidentul s-a produs nemijlocit în apropierea intersecției dintre străzile Tăbăcăria Veche și str. Ismail;

- în schița accidentului nu sânt indicate careva treceri de pietoni atât pînă la intersecție cît și după;

- conform pct.114 pct. 2 al regulamentului Circulației rutiere, „în cazul în care în limitele vizibilității (100-150 m) nu sânt treceri pentru pietoni sau intersecții, ei pot traversa drumul numai după ce s-au asigurat că nu se apropie nici un vehicul, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea carosabilului”;

- acest fapt impunea inculpatului Buga Sergiu a manifesta o dexteritate sporită și a lua măsuri mai prudente la trecerea intersecției vizate;

- mai mult ca atât, că în conformitate cu dispoziția pct.114 pct.3 al Regulamentului „odată angajați în traversare, pietonii nu trebuie să încetinească mersul sau să se oprească fără motiv”;

Mai mult ca atât, analizând planșa fotografică anexă la procesul - verbal de cercetare la fața locului, este constatat faptul că:

- automobilul condus de inculpatul Buga Sergiu prezintă deteriorări ale farului și aripii față stânga și a parbrizului în partea stânga;

- aceste deteriorări concluzionează că impactul cu pietonul decedat a avut loc anume cu această parte a unității de transport;

- contrapunând deteriorările depistate la automobilul inculpatului cu locul impactului (indicat de însuși inculpat) se constată că pietonul a fost accidentat în momentul în care se afla la mijlocul părții carosabile;

prin urmare, acest fapt infirmă versiunea inculpatului precum că pietonul a ieșit/apărut brusc în fața automobilului său, deoarece:

- în primul rând lățimea străzii (conform schiței) este de 21,5 metri;

- locul impactului este situat la o distanță de 9,0 m de la acostament;

- pe carosabil era ghețuș, ceea ce exclude posibilitatea pietonului de a alerga pe carosabil, mai mult ca atât brusc parcurge acea distanță de 9 metri de la acostament.

Toate aceste motive au fost aduse spre cunoștință instanței de apel și propuse de acuzare a fi puse la baza deciziei pronunțate, motive însă de care nu a ținut cont instanța și în mod nejustificat a respins apelul procurorului și a făcut o concluzie greșită cu privire la circumstanțele în care a fost comisă fapta infracțională, precum și vinovăția inculpatului.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe

baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

Conform art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

8.1. După cum rezultă din actele cauzei, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 17 aprilie 2018, Buga Sergiu a fost achitat de sub învinuirea în comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii

Procurorul declarând apel a solicitat casarea sentinței prin care Buga Sergiu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Instanța de apel judecând apelul procurorului l-a considerat nefondat, susținând soluția adoptată de instanța de fond, de achitare a lui Buga Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate a constatat că, la caz probatoriul administrat nu dovedește vinovăția inculpatului în comiterea accidentului, ajungând la concluzia de a menține în vigoare sentința de achitare a lui Buga Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, deoarece lipsește legătura de cauzalitate dintre acțiunile lui Buga Sergiu și tamponarea părții vătămate Tcaciuc Semion, adică fapta inculpatului nu întrunește elemntele infracțiunii încriminate. Or, în opinia instanței de apel, situația de accident a fost creată și comisă de către partea vătămată, care a pus în imposibilitate conducătorul auto de a evita tamponarea.

Analizând conținutul deciziei recurate, instanța de recurs, consideră că instanța de apel, cercetând probele prezentate, nu le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării.

Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a dat o apreciere superficială probelor administrate și anume:

- declarațiilor inculpatului care în ședința de judecată a declarat că, *reieșind din situația climaterică, starea carosabilului la acel moment care era acoperit cu ghețuș și zăpadă se putea de circulat cu maximum 50 km/oră, pentru ca în caz de pericol să poată opri automobilul, din care considerente mergea cu această viteză.* Or, în cadrul urmăririi penale (la 17.04.2015) în prezența apărătorului, inculpatul a declarat că, recunoaște esența învinuirii (f.d.97 vol.1) și că *se deplasa pînă a se produce accidentul rutier cu viteza de 60 km/oră, carosabilul era acoperit cu zăpadă, strada nu era luminată, din spatele autoturismului, care se deplasa din sens opus, a apărut o persoană care se afla la distanța de aproximativ 2-3 metri în fața sa.* Or, potrivit prevederilor pct.45 subpct.1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori:a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, cerințele pct. 3 din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „Participantii la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” și pct. 10.1) lit. b) din același regulament conform căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, precum și prevederile art. 22 din Legea nr. 131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin. (4) lit. b) stipulează că „Participantii la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”.

- raportul de expertiză auto tehnică nr.3221 din 25.03.2015, prin care a fost stabilită concluzia că conducătorul automobilului de model „BMW 318”, cu n/î xxxxx, nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare, fiind pus la baza efectuării expertizei viteza de deplasare a automobilului în

momentul impactului din declarațiile conducătorului auto Buga Sergiu de 60 km/oră (f.d.71).

Totodată, instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile martorului Lazări Vasile, de care apărarea a renunțat în mod expres în prima instanță, potrivit procesului - verbal al ședinței primei instanțe din 06.12.2017 (f.d.207 vol.1).

Instanța de apel, nu a analizat la modul convenit schița accidentului rutier, potrivit căreia accidentul s-a produs nemijlocit în apropierea intersecției dintre străzile Tăbăcăria Veche și str. Izmail unde lățimea străzii (conform schiței) este de 21,5 metri, locul impactului care este situat la o distanță de 9,0 m de la acostament, pe carosabil era ghețuș, nu sânt indicate careva treceri de pietoni atât până la intersecție cât și după, n-a dat răspuns la argumentele procurorului din apel, precum că circumstanțele cauzei, constatate conform schiței accidentului rutier, impune inculpatul Buga Sergiu a manifesta o dexteritate sporită și a lua măsuri mai prudente la trecerea intersecției vizate, inculpatul încălcând prevederile din pct.45 subpct.1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere.

La fel, se menționează că a rămas fără apreciere și planșa fotografică anexă la procesul - verbal de cercetare la fața locului, potrivit căreia automobilul condus de inculpatul Buga Sergiu prezintă deteriorări ale farului și aripii față stânga și a parbrizului în partea stânga.

Nu a dat răspuns instanța de apel nici la argumentul procurorului precum, *că șoferul Buga Sergiu nu a manifestat prudență sporită la trafic nu a ținut cont de starea carosabilului pe timp de iarnă la momentul respectiv, care era acoperit cu ghețuș și zăpadă și nu a ținut cont la determinarea vitezei, se confirmă prin probele cercetate în ședința de judecată.*

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că aceste raționamente au fost invocate de către procuror și în instanța de apel, însă aceste motive au rămas fără răspuns, argumente ce constituie fondul apelului și asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea procurorului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și ar afecta temeinicia acestei hotărâri.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia referitor la menținerea sentinței, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

Mai mult, Colegiul menționează că, deși procurorul nefiind de acord cu concluzia primei instanțe, în apel a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat aprecierea tuturor probelor administrate la caz, ce în cumul confirmă în opinia lui, vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate și consideră că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, însă instanța de apel nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

Deci, Colegiul notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelant și nu este suficient doar a prelua motivele

hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărârii, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

În concluzie, Colegiul penal lărgit constată că hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Buga Sergiu xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **12 decembrie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor